

TEK
BAŞINA
OKUYORUM!

SINIFIN GÖRÜNMEZ KAHRAMANLARI

KORAY AVCI ÇAKMAN

RESİMLEYEN:
BEGÜM ÖZAN

tudem

TEK
BASIMA
OKUYORUM!

SINIFIN GÖRÜNMEZ KAHRAMANLARI

Koray Avcı Çakman

SINIFIN GÖRÜNMEZ KAHRAMANLARI

© 2024, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Koray Avcı Çakman

RESİMLEYEN: Begüm Özan

EDİTÖR: Burhan Düzçay

SON OKUMA: Barış İnce

GRAFİK UYGULAMA: Sezer Gök

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malhköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 640 16 23

Birinci Baskı: Ekim 2024 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-952-0

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez, çoğaltılamaz.

SINIFIN GÖRÜNMEZ KAHRAMANLARI

Koray Avcı Çakman

Koray Avcı Çakman

Henüz küçücük bir çocukken en yakın arkadaşımı kitaplar... Develer tellal idi, pireler berber; kâh güldüm, kâh düşündüm onlarla beraber. Tatillerde *Alice* beni *Harikalar Diyarı*'na davet ederdi. Göbeğini hoplata hoplata gülen tavşanla, yumurta adamla onun sayesinde tanıştım. Herkes uykudayken *Güliver* çalardı kapımı, "*Haydi Cüceler ve Devler Ülkesi'ne!*" derdi. Her kitap yeni bir serüvendi, her biri beni düş dünyalarında gezdirdi. Hiç terk etmedi beni hayal kahramanları; başucumda onlarla büyüdüm. Hâlâ en yakın arkadaşımıdır kitaplar. A bir de kediler, köpekler, çiçekler, kuşlar ve yıldızlar... Yazmayı da sevdim okumak kadar. Yazmak benim için gizemli bir yolculuğa çıkmak. Yazmak düş dünyasında kanat çırpılmak...

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

Tek Başıma Okuyorum:

Sınıfın Görünmez Kahramanları

Sen de Oku:

İcat Çıkar

Şiir/Masal:

Yengeç Yazar, Dere Tepe Efsane, Masal Dolu Anadolu

Başvuru:

Cumhuriyetin İzinde (Toprak Işık ile)

Öykü:

Sahibini Arayan Keman, Gülen Sakız Ağacı, Bambaşka Bir Dünya Dedemin Uçan Dairesi, Sıra Sana da Gelecek

Roman:

Nanni Küçük Farenin Büyük Maceraları

Yedikır'ın Kuşları, Hayal Küre, Almarpa'nın Gizemi

Keşif Kulübü-Türkiye'nin Kalbi Ankara, Bir Kitabın Macerası

Dokuz Evin Kedisi

Birinci Bölüm

Bu Çok Saçma!

Şıkır şıkır...

Mutfaktan çatal bıçak sesleri geliyordu. Mis gibi de ekmeğin kokusu...

“La... la... la...”

Mine'nin annesi şarkı mırıldanıyordu.

“Fiyuuu... fiyuuu... fiyuuu...”

Babası da ıslıkla ona eşlik ediyordu.

“Off off!”

Mine'nin ise canı çok sıkılıyordu. Keşke süper bir gücü olsaydı. Onu neşelendiren süper bir güç...

Mine oflaya poflaya yatağından kalktı. Sanki başının üzerinde görünmez, küçük, kara bir bulut

vardı. “Süper gücün benim, Mine!” diyen kara bir bulut!

Aklına büyüklere özgü bir sözcük gelmişti: depresyon.

“Tabii ya, depresyondayım ben. Bu yüzden bir süre okula gitmesem...” dedi. Ama çabucak bunun iyi bir fikir olmadığına karar verdi.

Babası kaşlarını çatar, “Bu yaşta ne depresyonmuş bu?” derdi.

Annesi ise düşünür ve sonunda işi iyice büyütürdü. “Bir yardım alalım. Bir uzmana danışalım.”

Depresyon dediğin acaba kaç gün sürerdi? Tüm yılı bu bahanelerle geçiremezdi.

Aslında Mine, okulu ve pek çok dersi severdi. Hatta okuldaki çoğu kişinin aksine, bazı ödevler onu heyecanlandırırdı. İlgisini çeken konular hakkında uzun araştırmalar yapardı. Çoğunlukla da gerekenden fazlasını öğrenirdi. Fillerin zıplayamadığını, deve kuşlarının bir aslan gibi kükreyebildiğini, bir insanın ne yaparsa yapsın dirseğini yalayamayacağını bilmek onu mutlu ederdi. Tüm bunları arkadaşlarıyla paylaşmayı da severdi. En yakın arkadaşları ona “*Ayaklı Google*” derdi.

Mine öğrendiklerini anlatırken arkadaşları, sıklıkla da belli etmezlerdi. İlgilendiklerini gösterircesine ara sıra “Yaa, hımmmm, bak sen!” falan derlerdi. Bir keresinde arkadaşı anlattıklarından öyle sıkılmıştı ki esneyecekti. Mine ona bakarken arkadaşı esnemesini yutuvermişti. “Esneme nasıl yutulmuş?” demeyin, Mine bunu gözleriyle görmüştü. Belki de arkadaşının süper gücü buydu.

Tüm bu hatırladıkları Mine'ye artık çok uzak geliyordu. Geçmiş, zihninde görkemli renklere bürünürken, gelecek sanki siyah beyazdı. Yakında ortaokula başlayacak ve arkadaşlarından ayrılmak zorunda kalacaktı.

“Alışırısın,” demişti babası.

Söylemesi kolaydı.

Arkadaşları, Can Ortaokuluna gidecekti. Mine ise Merdane Ortaokuluna...

Bu haksızlıktı! Onun okulunun adı bile tuhaftı.

Bunu öğrenince nızımız bir sesle karşı çıkmıştı:

“Arkadaşlarımla aynı okula gitmek istiyorum ben.”

Babası, “Olmaz tatlım,” demişti.

Mine bu cevabı hiç sevmemişti. “Neden?”

“Biz aşağı mahallede oturuyoruz, onlar yukarı mahallede. Bu yüzden de farklı okullara kayıt olduk.”

Mine, babasının bu söylediklerinden bir şey anlamamıştı. “Peki, niye aynı ilkokuldaydık o zaman?”

Babasının alın çizgileri derinleşmişti. “İlkokul, iki mahalleyi de kapsayan bir yerdedi.”

Konuşmaları sıkıcı bir tekerleme gibiydi.

“İki mahalleyi de kapsayan bir ortaokul yok mu?”

“Yok tatlım. İki mahallede ayrı iki ortaokul var.”

“O zaman isteyen istediği okula gider.”

“Gidemiyor. Bizim mahalledekilerin kaydı Merdane’ye yapılıyor.”

“Bu çok saçma!”

“Tatlım üsteleme artık, sistem böyle.”

“Sistem mi? Ne sistemi?”

“Düzen böyle yani.”

Mine’nin aklı ijiye karışmıştı. “Ama kim yapmış bunu? Değiştirmenin bir yolu yok mu?”

Annesi lafa girmişti:

“Bakanlık yapmış. Milli Eğitim Bakanlığı böyle diyor Mineciğim. Hem zaten büyük ihtimalle arkadaşlarınla lisede, üniversitede de farklı okullara gideceksin. Yeni arkadaşlar edineceksin. Şimdiden buna alışmalısın.”

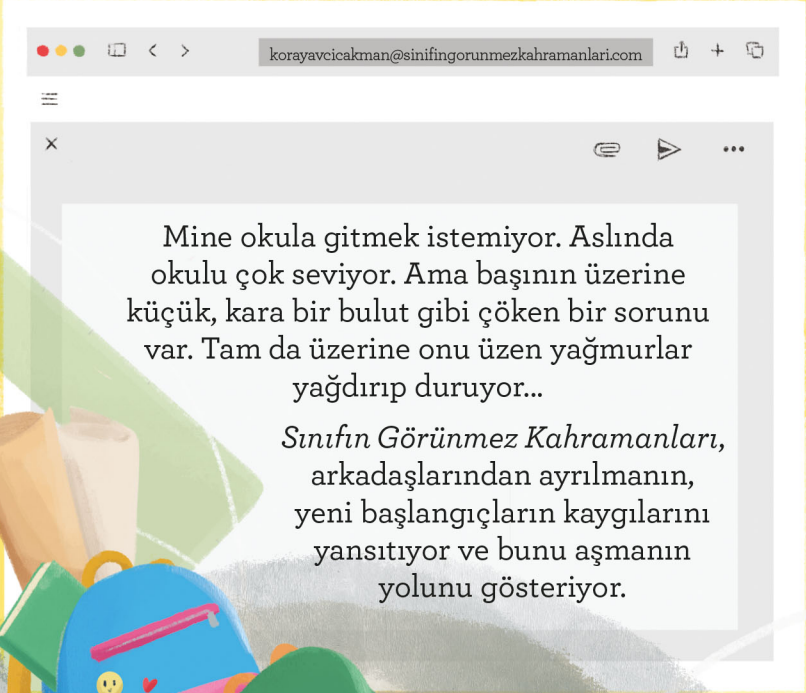
Söylemesi kolaydı. Lise, üniversite tamamı. Ama Mine şimdiden yeni arkadaşlar edinmek istemiyordu. Onun arkadaşları ona yetiyordu.

“Bakanlığa söyleyelim o zaman!” demişti.

KORAY AVCI ÇAKMAN

SINIFIN GÖRÜNMEZ KAHRAMANLARI

Mine okula gitmek istemiyor. Aslında okulu çok seviyor. Ama başının üzerine küçük, kara bir bulut gibi çöken bir sorunu var. Tam da üzerine onu üzen yağmurlar yağdırıp duruyor...

Sınıfın Görünmez Kahramanları,
arkadaşlarından ayrılmanın,
yeni başlangıçların kaygılarını
yansıtıyor ve bunu aşmanın
yolunu gösteriyor.

